

38. И като вървѣха по пѣтя, Той стигна въ една паланка; една жена, на име Марта, Го прие у дома си.

39. Тя имаше сестра, на име Мария, която седна при нозѣтъ на Исуса и слушаше рѣчьта Му.

40. А Марта се улиа въ голѣма шетня, и като пристѣпи, рече: Господи, немаришъ ли, гдѣто сестра ми ме остави сама да шета? Кажи ѝ да ми помогне.

41. Исусъ ѝ отговори и рече: Марто, Марто, ти се грижишъ и луташъ за много нѣща,

42. а пъкъ едно е само потребно. И Мария избра добрата частъ, която нѣма да ѝ се отнеме.

ГЛАВА 11.

И когато бѣше на едно мѣсто Той и се молѣше, па прѣстана, единъ отъ Неговите ученици Му рече: Господи, научи ни да се молимъ, както и Иоаннъ научи ученицитѣ си.

2. Той имъ рече: когато се молите, казвайте: Отче нашъ, който си на небесата! Да се святи Твоео име; да дойде Твоео царство; да бже Твоята воля както на небето, тъй и на земята;

3. насѣщния ни хлѣбъ давай ни всѣки день;

4. и прости намъ грѣховетѣ ни, защото и ние прощаваме на всѣки нашъ длѣжникъ;

(38) Иоан. 11, 1; 12, 2. — Гл. 11. (2) Мат. 6, 9.
(3) Притч. 30, 8. (4) 1 Коринт. 10, 13. 1 Петр. 5, 8.
2 Петр. 2, 9.